

Tudi naš odnos do Tivolija ni na zavidi ljudi ravni...

Ne čakaj na gesla!

Spet je tu marec, bliža se april. Spet je prišla pomlad, spet so vse zelenice, travniki, gozdički posvinjani s simboli »civilizacije«. Vse je tako kot lani ob enakem času, le tolikšne zagretosti za najrazličnejše očiščevalne akcije ni. Kar spomnimo se, kako je bilo: vsepovsod lepaki, gesla, članki, intervjuji, izjave, pozivi. Vse v znamenju akcije »Za čisto in zeleno Ljubljano«, ki smo ji rekli nov način vedenja, ki ni le kampanjska akcija. Tudi Javna tribuna se je zagnano udeležila omenjene kampanje (zdaj to akcijo že lahko imenujemo s pravim nazivom, ko vidimo, da je res bilo tako), čeprav smo dobili kar čeden kupček črnih pik, ker menda nismo kar na prvi namig objavili celega sestava koordinacijskega odbora za akcijo »Čista in zelena Ljubljana« (to je bilo za nekatere bistvo)...

Toda mi na to akcijo nismo pozabili. V vsaki številki se zagrizemo spoprijemamo z našo nemarščino, ki nam uničuje okolje (nekateri nam tudi to spet očitajo), vendar vse kaže, da brez široke organiziranosti vendarle ne bomo storili tistega pomembnega koraka, ko bomo lahko porekli, da nam je skrb za okolje prešla v kri...

Morda se bo kdo zopet nasmehnil in zamahnil z roko, češ, s kakšnimi malenkostmi se ukvarjajo. Toda zaskrbljenost ob našem odnosu do okolja (neposrednega in splošnega)

ga) ni drobnjakarstvo. Odnos do narave, okolja namreč dokaj natančno kaže tudi sliko odnosa do dela, do delovnih nalog in zadolžitve. Do stabilizacije, če hočete — pa naj to zveni še tako čudno. Kajti, če ilustriramo: kdor brezbrizno odvrže papir na tla (od koder ga bo NEKDO MORAL pospraviti), si ga verjetno kar težko predstavljamo kot pedantnega delavca, ki varčno ravna s svojim strojem in materialom, ki ima nasploh resen odnos do družbene imovine (kar je vsekakor eden temeljnih smotrov stabilizacijskih prizadevanj). Ne nazadnje je naše ravnanje z odpadki, ki jih mečemo vseprek, tudi odnos do surovin, kajti naši smetnjaki niso le estetski problem, temveč kažejo tudi na nizko kulturo glede ravnanja z odpadnimi surovinami, ki jih zato veliko, veliko uvažamo. Odmetavamo steklenice, papir, staro železo — kar vse se nato zopet pojavlja na uvoznih spiskih nujno potrebnega blaga. Tudi komunalci bi pri tem morali sestopiti s svojih togih postavkov in se vendarle začeti zgedovati po kolegih v vzhodnih in zahodnih deželah, ki so ponekod naravnost zgledno organizirali zbiranje in odbiranje odpadkov...

Skratka, poskrbimo za svojo okolico, skrbimo za naše okolje. Čeprav brez gesel in lepakov!

Bogato se nam bo obrestovalo...!

VSEBINA:

STRAN 2: Naš stenčas

STRAN 3: Turistična mošnja

STRAN 4: Iz dela šišenske občinske skupščine

STRAN 5: Izvoz postaja nuja

STRAN 6-7: Preoblikovanje KS

STRAN 9: Anketa — nakupovalna mrzlica

STRAN 10: Borci še vedno v prvih vrstah

STRAN 11: Obramba — pravica in dolžnost

STRAN 12: Prispevek k stabilizaciji

STRAN 14: Obveščenost — podlaga samoupravljanja

STRAN 15: Portret Petra Militarova

